АРХИЕРЕЙСКИ БЛАГОСЛОВ В НЕДЕЛЯ ПРЕД ВЪЗДВИЖЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

Произнесен от Негово Преосвещенство Браницки епископ Григорий,

викариен епископ на Софийски митрополит и Патриарх Български Неофит, 11 септември 2016 г., София

И както Моисей издигна змията в пустинята, тъй трябва да се издигне Син Човеческий, та всякой, който вярва в Него, да не погине, но да има живот вечен. *(Иоан 3:14-15)*

Честни отци,

Възлюбени в Господа братя и сестри,

Тези думи, прозвучаха от днес прочетеното Свето Литургийно Евангелие – Евангелие, което има за цел да ни подготви за предстоящия празник Въздвижение на Честния Кръст Господен. Светата Православна Църква мъдро е отредила в неделята преди този празник да се подготви богомолният народ за предстоящия празник. Да осмисля какво е за нас Кръстът Господен и какво се случи на него заради нашето спасение, за да можем осъзнавайки това, да почитаме подобаващо Честния Животворящ Кръст Господен, да се осеняваме винаги с кръстното знамение, да го носим винаги върху себе си и да се въоръжаваме с него винаги, когато сме в изкушение, в беда, в нападение от лукавия.

За каква медна змия в пустинята се говори? – Трябва да си припомним, за да разберем наистина силата на Честния Кръст и неговото спасително значение. В този Евангелски откъс се говори за един от предобразите на Кръста Господен в Стария Завет. Тогава, когато еврейският народ се скиташе години в пустинята и тогава, когато скитайки се, те не проявиха търпение, нямаха вяра в Бога и упование в Него, а възроптаха. Тогава, когато казаха в себе си: „По-добре ни беше роби в египетската земя, отколкото свободни да страдаме тук, в пустинята”. И тогава именно Бог им напрати змии, които ги хапеха безпощадно и всеки, който биваше ухапан, умираше. И ето, че народът се разкая, народът осъзна своята грешка и молеха Бога за милост и за помощ от това бедствие. Именно тогава Бог се смили и нареди на Моисей на висок прът да изкове медна змия, която да издигне посред стана на евреите. И всеки, който биваше

ухапан, погледнеше ли с вяра към това изображение, оставаше жив. А това изображение на пръта и напряко поставената медна змия беше нищо друго, освен изображение на кръст – на кръст, на който по-късно щеше да бъде разпнат нашия Спасител Господ Иисус Христос. Както Моисей издигна змията в пустинята и всички, поглеждайки с вяра, оставаха живи – така трябваше да бъде издигнат върху Кръста и Нашия Господ Иисус Христос, и всеки, който повярва в Него, да се спаси и да има живот вечен. Защото именно там, на Голгота, прикован на Кръста Господ Иисус Христос извърши Своето спасително за целия човешки род дело. Именно върху Кръста се извърши нашето спасение. Именно върху Кръста Той проля Своята пречиста кръв за греховете на цялото човечество и ни направи отново наследници на Царството Божие. Затова ние трябва да си припомним какво е за нас християните Кръстът, какво е за нас кръстното знамение – кръстно знамение, с което са се вършили много и много чудеса, след разпъването на Господ Иисус Христос на него. Знаем много случаи, когато светии, с начертаване на кръстно знамение, са изцелявали тежко болни, лекували са сакати и недъгави и са ги вдигали на крак. Знаем, че с кръстното знамение, оградени, ние не можем да бъдем подвластни на дявола, на врага на човешкото спасение и че това е едно от нашите силни оръжия срещу него.

Не случайно веднъж на един подвижник дяволът беше казал, че се бои най-много от две неща у православните християни, а именно – това, което носят на гърдите си и това, което приемат в устата си. Тоест носят на гърдите си Кръста Христов, а приемат в устата си светото тяло и кръв на нашия Господ Иисус Христос – светото Причастие. Именно това са двете неща, от които се бои най-много дяволът и едното е кръстното знамение. Кръстът, който всеки от нас – православен християнин, носи и трябва да носи върху гърдите си. Този Кръст, чрез който дойде нашето спасение и този Кръст, който от най-позорното оръдие за смъртно наказание, стана знаме на непобедимост и знаме на християнския род. Кръст, който трябва да носим върху гърдите си, но Кръст, който да бъде изписан и върху сърцата ни. Тоест винаги да помним какво е за нас християните Кръстът Господен, да го почитаме подобаващо, да му се покланяме с благоговение, да го носим върху себе си и да знаем, че това е едно силно оръжие срещу враговете на спасението и тези, които се борят да бъдем далеч от Бога и от спасението на нашите души.

Нека, осъзнавайки значението на Кръста Христов, се подготвим достойно да посрещнем празника Въздвижение на Честния Кръст. Да се поклоним с подобаващо благоговение на Кръста Господен тогава, и – осъзнавайки какво е за нас, да имаме нужното благоговение и съзнание за него.

Честит и благословен да бъде днешният празник на всички вас!

Подравявам всички вас от името на Негово Светейшество Неофит, митрополит Софийски и Патриарх Български, с чието благословение съм тук. Негово Светейшество поздравява отец предстоятеля протойерей Емилиян Костадинов, свещенослужителите при храма, църковно настоятелство, певци, всички вас, възлюбени в Господа братя и сестри, като ви пожелава едно достойно посрещане на Кръстовден – Въздвижението на Честния Кръст. Амин.